

92

Městský soud v Praze

Slezská 9

120 00 Praha 2

č.j.: MPO 574958/2021

MIPOX03R4Z0R

V Praze dne 23. 7. 2021

Žalobci:

a) Klimatická žaloba ČR, z.s., IČ 08325146, sídlem V Šárecké údolí 281/54, Praha 6

[Redacted text]

proti

Žalovaným:

- 1) Ministerstvo životního prostředí, sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10
- 2) Ministerstvo průmyslu a obchodu, sídlem Na Františku 32, Praha
- 3) Ministerstvo zemědělství, sídlem Těšnov 65/17, Praha 1
- 4) Ministerstvo dopravy, sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1
- 5) Vláda České Republiky, sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1

Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných správních orgánů

Vyjádření žalovaného 2) k žalobě

č.j.: 14 A 101/2021

I.

Žalobou ze dne 21. 4. 2021, která byla žalovanému doručena dne 11. 5. 2021 se žalobci domáhají ochrany před důsledky pasivity státu a jeho příslušných orgánů v oblasti ochrany před změnou klimatu a jejími škodlivými následky.

Žalobci zejména tvrdí, že:

- a) žalovaní porušili a nadále porušují povinnost přijímat dostatečná opatření ke snižování emisí skleníkových plynů,
- b) žalovaní porušují právní povinnost přijímat účinná opatření ke snižování národních emisí skleníkových plynů a plánují v tomto porušování pokračovat,
- c) žalovaní porušili a nadále porušují povinnost přijímat dostatečná opatření k adaptaci na změnu klimatu

II.

Pokud žalobci používají tvrzení o porušování povinností na straně žalovaných, opírají tato především o povinnosti, které Česká republika převzala svým přistoupením k Pařížské dohodě dne 4. 11. 2017.

K tomuto žalovaný uvádí, že samotná Pařížská dohoda neobsahuje konkrétní povinnosti smluvních států, ale pouze cíl, kterého se zavázaly dosáhnout. (srovnej např. NSS rozsudek č. 1 AS 49/2018-62)

Navíc je nutno zdůraznit, že aktuálně platná Státní energetická koncepce (dále jen SEK ČR) byla schválena v květnu 2015 a jelikož se ČR stala signatářem Pařížské dohody až v roce 2017, nemůže SEK ČR Pařížskou dohodu ani plně reflektovat. V tomto ohledu však platí, že naplňování SEK ČR je minimálně jednou za 5 let vyhodnocováno (tento požadavek je zakotven v zákoně č. 406/2000 Sb.) Na základě vyhodnocení z roku 2020 rozhodla vláda ČR svým usnesením č. 260 ze dne 8. 3. 2021 o nutnosti aktualizovat SEK ČR, přičemž uložila, aby v aktualizaci SEK ČR byly zohledněny závazky přijaté zejména na úrovni EU. Tímto je možné objektivně dokladovat, že mezinárodní závazky jsou v čase reflektovány a zohledňovány ve strategických dokumentech.

Pokud dále žalovaní žalovanému vytýkají, že SEK ČR není žalovaným dostatečně naplňována, což dokládá neplnění některých opatření tam uvedených, je nutno uvést, že MPO má za úkol monitorovat, nikoliv garantovat naplnění všech v tomto ohledu relevantních opatření. Řada z těchto opatření nespadá přímo do gesce žalovaného a v případě jejich neplnění musí intervenovat přímo vláda ČR.

Žaloba dále explicitně uvádí neplnění opatření zavedení penalizace za nízko-účinnou výrobu kondenzačně vyrobené elektřiny z uhlí. Jak je však uvedeno ve Zprávě o plnění nástrojů SEK ČR, sekundární legislativy v této oblasti byly ze strany žalovaného připraveny, neprošly však v rámci legislativního procesu Poslaneckou sněmovnou ČR.

K tvrzení, uváděnému v žalobě, že Vnitrostátní plán ČR v oblasti energetiky a klimatu nepřispívá dostatečně k plnění závazků ČR v oblasti klimatu, je nutno opáčit, že Vnitrostátní plán ČR není národní strategický dokument ČR, ale že povinnost jeho zpracování vyplývá z legislativy EU (nařízení EK 2018/1999) a má primárně sloužit k vyjádření příspěvku ČR k plnění klimaticko-energetických cílů EU do roku 2030 a zhodnocení tohoto příspěvku ze strany Evropské komise. Vnitrostátní plán ČR má tedy „pouze“ desetiletý horizont. Vnitrostátní plán ČR pro roky 2031 – 2040 bude zpracován až v letech 2028/2029. Nelze tedy relevantně vyhodnocovat plnění dlouhodobých závazků na základě vnitrostátních plánů.

Příspěvek k plnění klimaticko-energetických cílů na úrovni EU pak vyhodnocuje Evropská komise, která sice dala ČR dílčí doporučení, nevedla však, že by příspěvek ČR byl nedostatečný.

Vnitrostátní plány zpracované v letech 2018/2019 nemohly z podstaty věci reflektovat schválení navýšení cíle poklesu emisí skleníkových plynů do roku 2030 o 55 % (v porovnání s rokem 1990). Členské státy však mohou přistoupit k aktualizaci svých vnitrostátních plánů, nejedná se tedy o povinnost.

ČR zatím plánuje provést aktualizaci Vnitrostátního plánu ČR, a to i s ohledem na vývoj v oblasti klimaticko-energetické politiky a na další zpřísnování cílů, což jednoznačně dokládá snahu, aby relevantní strategické dokumenty maximálně reflektovaly závazky ČR.

S ohledem na tyto skutečnosti je nutno konstatovat, že **žalovaný se nedopouští na úseku jemu svěřených pravomocí žádných jednání, které by byly v rozporu jak s vnitrostátními, tak mezinárodními předpisy** v oblasti energetické politiky a ochrany klimatu. Stejně tak je zcela zřejmé, že žalovaný plánuje činit i do budoucna relevantní kroky směřující k poklesu emisí skleníkových plynů a k zamezení negativních dopadů v souvislosti s klimatickými změnami.

Tvrzení žalobců, že jednání a opomenutí žalovaného, proti nimž se domáhají ochrany, mají povahu nezákonných zásahů ve smyslu ustanovení § 82 s.ř.s. je tedy ve světle shora uvedených argumentů zcela neopodstatněné a nepravdivé.

III.

Žalobci se m.j. domáhají, aby

- a) soud určil, že žalovaný tím, že v rozporu s § 8 a 11 ZZP a čl. 2 odst. 1 písm. a), čl. 2, čl. 2 odst. 2, čl. 3 a čl. 4 odst. 3 Pařížské dohody nepřijal dostatečná opatření ke snížení emisí skleníkových plynů na území České republiky v sektoru energetiky, nezákonně zasáhl do práv žalobců zaručených v čl. 6, čl. 10, čl. 11, čl. 26 a čl. 35 Listiny základních práv a svobod,
- b) soud zavázal žalovaného ve lhůtě 6 měsíců od doručení rozsudku ukončit nezákonné zásahy do práv žalobců tím, že přijme nezbytná a přiměřená opatření směřující ke snížení emisí skleníkových plynů v ČR v souladu se závazky plynoucími z čl. 2 odst. 1 písm. a), čl. 2 odst. 2, čl. 3 a čl. 4 odst. 3 Pařížské dohody a z čl. 6, čl. 10, čl. 11, čl. 26 a čl. 35 Listiny základních práv a svobod, vedoucí k zachování uhlíkového rozpočtu ČR ve výši 800 Mt CO₂ od ledna 2021 do konce století.

Zásadní premisou pro to, aby soud mohl rozhodnout ve smyslu navrhovaného petitu je zjištění, že jednání, či opomenutí žalovaného byla a jsou nezákonná. Stejně tak je nezbytné prokázat i tvrzení, že žalovaným vznikla, vzniká a může vzniknout v důsledku takového zásahu ze strany žalovaného konkrétní újma.

Ochrana podle § 82 a násl. s.ř.s. je tedy důvodná výlučně tehdy, jsou-li – a to kumulativně - splněny vyjmenované podmínky, k nimž se řadí nezákonnost předmětného zásahu správního orgánu a okolnost, že žalobce je přímo zkrácen na svých právech.

Z argumentace pod bodem II. tohoto vyjádření jednoznačně vyplývá, že v daném případě se nejedná na straně žalovaného o jednání, která by byla možná subsumovat pod pojem „nezákonný zásah“. Rovněž žalobci nijak neprokázali, že na jejich straně došlo k přímé újmě na jejich právech.

Tato fakta tedy nutně vedou k závěru, že se na straně žalobců jedná o nedostatek pasivní legitimace ve smyslu ustanovení § 82 a násl. s.ř.s., což je důvodem pro zamítnutí žaloby.

Nad rámec výše uvedeného žalovaný uvádí, že, dle jeho názoru, je v žalobě navržený petit nevykonatelný, když je prakticky z podstaty věci nemožné zavázat žalovaného, aby spolu s Vládou ČR přijal „nezbytná a přiměřená opatření směřující ke snížení emisí skleníkových plynů v ČR v souladu se závazky plynoucími z..., vedoucí k zachování uhlíkového rozpočtu ČR ve výši 800 Mt CO₂ od ledna 2021 do konce století.“

IV.

Vzhledem k tomu, že žalovaná musí hájit své zájmy v tomto řízení, vznikají jí tím náklady spojené s bráněním svého práva, a proto navrhuje, aby jí soud přiznal náhradu nákladů řízení, ve výši odpovídající režijnímu paušálu za každý úkon právní služby, stanovenému § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). S těmito úkony, nutně vynaloženými k obraně práv žalovane, jsou spojeny administrativní náklady, jako je poštovné, náklady na telefonní hovory, náklady na kopírování vyjádření, stanovisek a důkazního materiálu, jež by nevznikly, pokud by žalobce žalobu nepodal. Žalovaná má tedy za to, že pro spravedlivé rozhodnutí o nákladech řízení je možno použít analogicky advokátní tarif. Paušalizovaná náhrada hotových výdajů dle advokátního tarifu slouží jako obecná kalkulace administrativní zátěže strany sporu a vzniká nejen advokátovi, ale rovněž státu. Přesné vyčíslení hotových výdajů by zatěžovalo jak soudy, tak stranu sporu, bylo by neefektivní a přispělo by k neopodstatněnému prodloužení délky soudního řízení. Proto pokud nebude nařízeno jednání ve věci, jde v tomto případě o jeden úkon, a sice vyjádření k žalobě.

V.

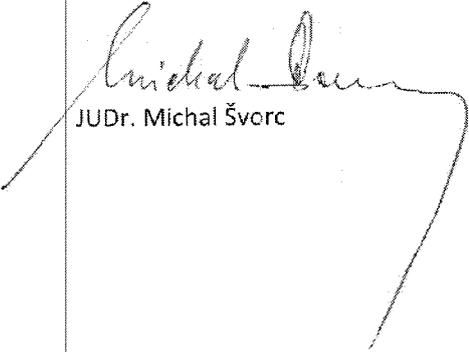
Žalovaná si dále vyhrazuje právo svá tvrzení případně doplnit, doložit a zdokumentovat.

VI.

S ohledem na výše popsané okolnosti a skutečnosti navrhuje žalovaný, aby Městský soud v Praze vydal následující

rozsudek:

1. žaloba ze dne 21. 4. 2021 se v bodě V., odst. II. zamítá,
2. žaloba ze dne 21. 4. 2021 se v bodě V., odst. V., písm. A. zamítá,
3. žalovaní jsou povinni zaplatit žalovanému MPO náhradu nákladů řízení ve výši 300,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

JUDr. Michal Švorc

94

Doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem **140304335-331254-210723142652**, skládající se z **4** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

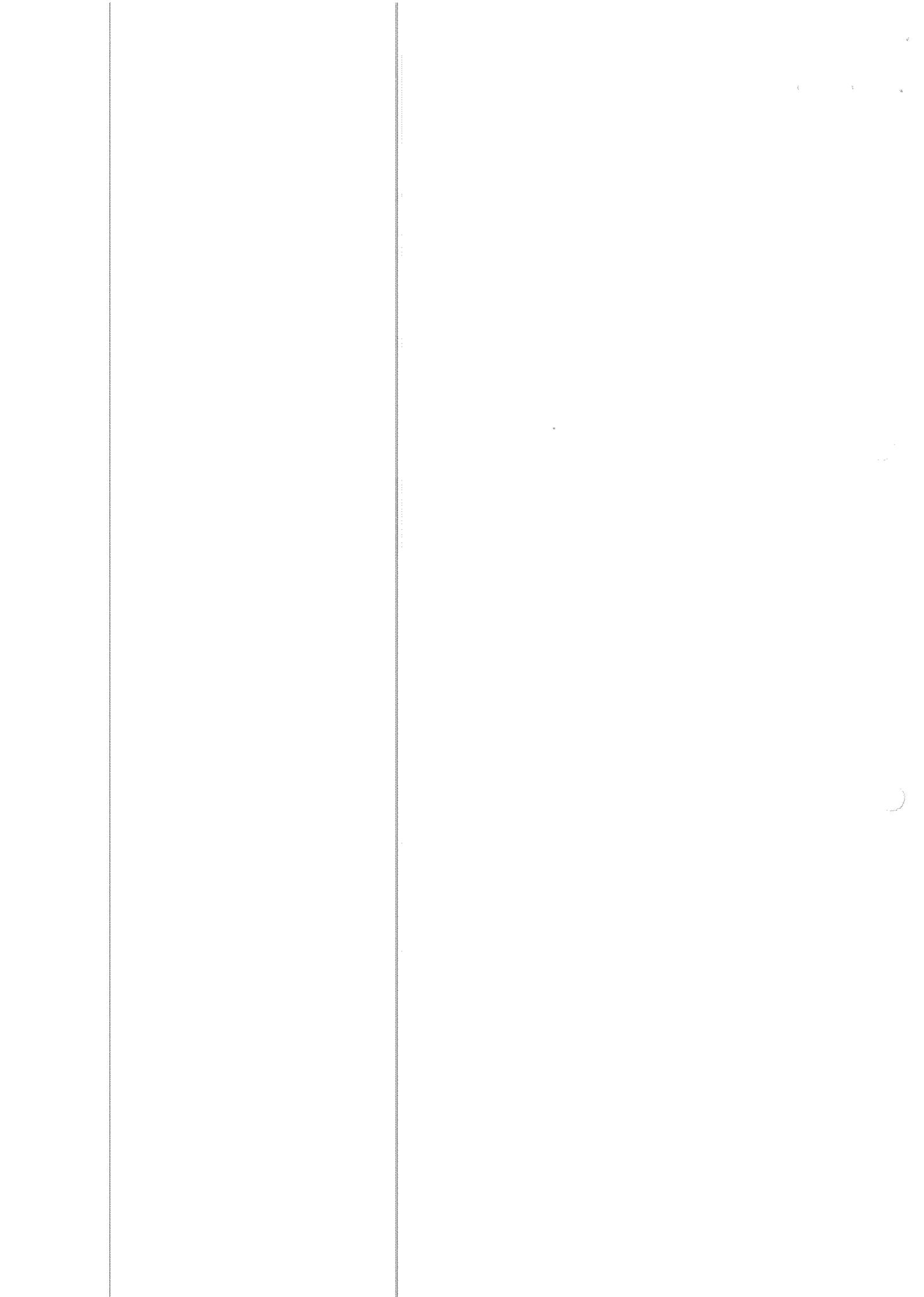
Vstup bez viditelného prvku.

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: **Eva Mikulková**

Vystavil: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
Pracoviště: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
na **Ministerstvu průmyslu a obchodu** dne **23.07.2021**

140304335-331254-210723142652

95

Karel Havlíček
místopředseda vlády,
ministr průmyslu a obchodu
a ministr dopravy

V Praze dne 25. 6. 2021

Č. j.: MPO 543791/2021

Pověření

Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ 47 609 109, se sídlem Na Františku 32, Praha 1, PSČ: 110 15 (dále jen „ministerstvo“), zastoupená

doc. Ing. Karlem Havlíčkem, Ph.D., MBA, ministrem průmyslu a obchodu,

pověřuje

zaměstnance ministerstva JUDr. Michala Švorce, ředitele odboru právního, osobní číslo: 012565, ke všem jednáním za ministerstvo v rámci řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j.: 14 A 101/2021 ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných správních orgánů.

Toto pověření se vztahuje rovněž na veškerá jednání za ministerstvo v rámci případného následného řízení u kasačního soudu ve výše uvedené věci.

Doc. Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU

Czech
Republic
The Country
For The Future

